

Ad Rem

Tijdschrift voor zakelijke communicatie
tweemaandelijks (verschijnt in februari-april-juni-augustus-oktober-december) • januari-februari 2008

Vinoglossia

TOM VAN HOUT

KLOKKENLUIDER

Wijnrecensies vormen het hoogtepunt van mijn weekendlectuur. Poëzie over kleur, aroma en smaak. Zintuiglijk voorspel, dat even vlot leest als walst in uw glas. Proeft u mee?

Spitante zuren vormen het vangnet voor de subtiele melligheid van de aanzet. In evolutie zorgen ze voor levendigheid en spankracht. Finaal accentueert een bitertoets de nervositeit.

Ik zal niet rusten voor ik dit register in de vingers heb. De mogelijkheden zijn eindeloos. Zij: "Schat, is mijn achterste niet te dik in deze rok?" Hij: "Nee hoor, je staat er hoogstens wat subtiel mellig mee." De modejournalist: "Namens de voltallige redactie wens ik alle wittesokken- en sandalendragers een levendige smaak-evolutie toe." De politicus: "Een bittertoets in de afdrank? Oh, u bedoelt waarschijnlijk Yves Leterme."

Wat tennis 25 jaar geleden was, is wijnspraakunst – oenologische geletterdheid weet u wel – nog te veel: elitair. Daar komt mede dankzij talloze wijnblogs en onlinecommunities als *ikwilwijn*, *Snooth* en *Winelog* gelukkig verandering in. En terecht. Wijn drinken doet (bijna) iedereen, erover praten nog lang niet genoeg. Dat is opmerkelijk, want wat we eten wordt bijzonder kritisch én mondig beoordeeld. Over de inhoud van ons glas daarentegen zijn we een stuk toleranter, ook al smaakt die inhoud naar zweetvoeten.

Wijn keuren voelt inderdaad wat onwennig aan in het begin. Smaken laten zich nu eenmaal moeilijk beschrijven en het vergt ook wat lef om van mening te verschillen met kenners die een hint van framboos menen te ontwaren in een doordeweeks druivensapje. Maar zodra

u die drempelvrees overwonnen hebt, opent zich een wereld van beeldspraak waar enkel ornithologen mee kunnen wedijveren. Wijntaal is bijvoorbeeld het enige (pseudo-)academische register waarmee u op café indruk kunt maken, uiteraard nippend aan een glas *Romanée-Conti La Tâche 1998*, dat u met kennis van zaken aan de voet vasthoudt, terwijl u klaagt dat "vrouwlief alleen nog houtgelagerde chardonnay drinkt!"

Ik pleit voor een emancipatie van wijntaal. Gedaan met smaken die uitsluitend met kruiden ('een vanilletoets') of bloemen ('een fruitig boeket') vergeleken worden. Laten we de actualiteit bijvoorbeeld eens ontkurken. Als er breezerletjes zijn, waarom dan ook geen MySpace-rosé? Zo van die aanstellerige receptiewijn. Of liever een chateau Flahaut? Een dure, maar smaakloze wijn zonder gastronomische kwaliteiten. Een prosecco di Rupo misschien? Veel bubbels, dat wel, maar helaas een te fletse afdrank.

Doe mij maar een Spaanse doordrinkwijn tijdens de week, een Toscaans modewijntje op zaterdag en een statige bourgogne op zondag. Wijn drinken is zo vanzelfsprekend dat erover praten dat ook zou moeten zijn. En dat mag voor mijn part zowel in gebaren-, sms- als tussentaal. Proost. ●

I N H O U D

Vinoglossia	1
Waarom zeggen we (jullie) wij?	2
Hoe hou ik de lezer op mijn website? <i>Schrijven voor het internet</i>	4
Klinkend of hinkend? <i>Merknaamontwikkeling is een complex vak</i>	6
Vette vissen vangen	8
Hoe logisch is het logo? <i>Een geschikt logo kiezen is een vak apart</i>	10
Boekenwurm	14
Woordvoerder	16

DE AUTEUR

Tom Van Hout werkt aan een proefschrift over nieuwsproductie aan de Universiteit Gent.
tom.vanhout@ugent.be